

«Вже не прийма земля настирливих дощенок...»

Еллан-Блакитний Василь

* * *

Вже не прийма земля настирливих дощенок;
Все більше в калюжах шматків небес;
І серед листу жовтого воскрес
Буянням трав пригноблений барвінок.
У хмарах трублять сурми журавлині.
Гаї скидають шати золоті,
І пишно грає барвою на самоті
Зелена хвоя юної ялини.
Тендітні руки вогняного Змія
Все рідше пестять персоньки Землі...
В кирею з сивої імли
Вона вгорнулася, зітхає і німіє...

1915

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/ellan_blakytnyi_vasyl/vzhe_ne_pryima_zemlia_nastyrlyvykh_doschynok